

РЕШЕНИЕ

№ 1153

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13290** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по касационна жалба на Н. А. Д., срещу решение от 07.07.17 г., постановено НАХД № 4128/2016 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 12 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 14-4332-015604/11.12.2014 г. на Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР. С оспореното НП на касатора Н. А. Д. е наложено административно наказание глоба на основание чл. 179, ал. 2 чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДП за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДП и за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДП наказание „глоба“ на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно и същото следва да бъде прекратено поради настъпване на абсолютната погасителна давност .

Касаторът, редовно призован, се явява лично и с адв. Б..

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава становище, че жалбата е основателна.

Административен Съд С. – град, II-ри касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна

следното:

Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъдат разгледана, а разгледана по същество е основателна.

Към момента на постановяване на решението на СРС предвидената от закона абсолютна погасителна давност не е изтекла, но към настоящия момент това е факт. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществото, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК /в редакцията към датата на извършване на нарушението, изм. в ДВ.бр.26/2010г. в сила от 10.04.2010 г./ наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81 ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК.

Настоящата касационна инстанция приема, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидена за много по – тежки противообществени прояви, а именно: престъпленията и няма логика за по леки такива – административните нарушения – да бъде изключена. Ако се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило административно нарушение ще бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

В конкретния случай нарушението е извършено на 22.09.2014 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 22.03.2019г., предвид това решението на СРС, с което е потвърдил НП следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени процесното НП, а АНП да се прекрати на осн. чл. 24, ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, поради изтекла абсолютна погасителна давност.

Водим от горното Административен Съд, С.-град, II-ри Касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 07.07.17 г., постановено НАХД № 4128/2016 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 12 състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 14-4332-015604/11.12.2014 г. на Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВ и ПРЕКРАТЯВА АНП, поради изтекла абсолютна погасителна ДАВНОСТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.